

PÁ 7. prosince – Podněty k zamyšlení

„Jestliže je Kristus trvale přítomen v myslích pracovníků, jestliže je umrtveno všechno sobectví, jestliže mezi nimi není soupeření, žádné sváry o prvenství, jestliže prožívají jednotu a jsou posvěceni, takže je mezi nimi viditelná a hmatatelná vzájemná láska, pak na ně určitě sestoupí déšť Ducha, protože Boží sliby nesehlávají ani v jediné čarce, ani v jediném písmenku.“ (ISM 175)

„Pokud chceme v den Páně stát s Kristem, s naším útočištěm a naší pevnou věží, musíme odložit veškerou závist a veškerou snahu o prvenství. Musíme zcela vymýt kořeny takových nesvatých postojů, aby už nikdy znovu nevyklíčily. Musíme se zcela postavit na Boží stranu.“ (LDE 190)

Otázky k rozhovoru

1. *Přečtěte si text Ko 3,12–17. Uvažujte o vlastnostech, o kterých zde apoštol Pavel píše a o které bychom měli usilovat. Proč jsou tyto vlastnosti základem pro úspěšné řešení všech konfliktů? Jak nám mohou pomoci jednat podle principů, o kterých jsme četli v Mt 18,15–18?*

Ko 3:12-17 „¹²Jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, oblečte milosrdný soucit, dobrotu, skromnost, pokoru a trpělivost. ¹³Snázejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy. ¹⁴Především však mějte lásku, která všechno spojuje k dokonalosti. ¹⁵A ve vašem srdci ať vládne pokoj Kristův, k němuž jste byli povoláni v jedno společné tělo. A buďte vděční. ¹⁶Nechť ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství: se vši moudrostí se navzájem učte a s vděčností v srdci oslavujte Boha žalmy, chválami a zpěvem, jak vám dává Duch. ¹⁷Všechno, cokoli mluvíte nebo děláte, činite ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci.“

Mt 18:15-18 „¹⁵Když tvůj bratr zhřeší, jdi a pokárej ho mezi čtyřma očima; dá-li si říci, získal jsi svého bratra. ¹⁶Nedá-li si říci, přiber k sobě ještě jednoho nebo dva, aby ústy dvou nebo tří svědků byla potvrzena každá výpověď. ¹⁷Jestliže ani je neuposlechne, oznam to církvi; jestliže však neuposlechne ani církev, ať je ti jako pohan nebo celník. ¹⁸Amen, pravím vám, cokoli odmítnete na zemi, bude odmítnuto v nebi, a cokoli přijmete na zemi, bude přijato v nebi.“

2. *Proč jsou myšlenky z bodu 1 pro budování jednoty církve tak důležité?*

3. *Když se podíváte na naši církev jako na celek, co je podle vás největším problémem, který nám brání prožívat takovou jednotu, kterou potřebujeme, abychom mohli oslovit celý svět? Je to naše učení a naše věroučné body? Samozřejmě že ne. Vždyť tyto věci nám Bůh svěřil, abychom je hlásali všem. Možná je problém výhradně v nás samých, v našich vzájemných vztazích, v naší malicherné závisti, v našem hašteření, v naší sobeckosti, v naší touze ovládat druhé a vynikat nad nimi. Proč musíme prosit Ducha svatého o moc, která by přinesla změnu a vedla nás ke skutečnému prožívání jednoty v církvi?*

✧ **Texty na tento týden – 2Tm 4:11; Fm 1:1–25; 2K 10:12–15; Ř 5:8–11; Ef 4:26; Mt 18:15–17**

✧ **Základní verš**

„Jestliže jsme my, Boží nepřátelé, byli s Bohem smířeni smrtí jeho Syna, tím spíše nás smířené zachrání jeho život.“ (Ř 5:10)

Poznali jsme, že dokonce i po Letnicích a po vylití Ducha byly vztahy mezi prvními křesťany občas napjaté. V Novém zákoně nacházíme opakované zmínky o tom, jak se s takovými problémy Kristovi následovníci vypořádali. Principy obsažené v těchto verších mají pro církve velkou hodnotu i dnes. Ukazují, že jestliže se při řešení konfliktů a při snaze zachovat jednotu v Kristu řídíme biblickými principy, je možné najít příznivé řešení.

Tento týden se zaměříme na vztahy, které se podařilo obnovit. Ukážeme si, jaký vliv mají naše mezilidské vztahy na naši jednotu v Kristu. Duch svatý působí tak, aby nás přivedl blíže k Bohu a k sobě navzájem. Jinými slovy, snaží se zlepšit náš vztah k Bohu a také naše vztahy k lidem. Pomáhá bourat bariéry, které nám brání přijít blíže k Bohu a blíže jeden k druhému. Největší projev moci evangelia není to, co církev říká, ale jak církev žije.

„Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“ (J 13,35) Bez této lásky by celé naše uvažování o jednotě církve vyšlo naprázdno.

✧ **Týden ve zkratce:**

- Obnovené přátelství
- Nejprve otrok, potom syn
- Duchovní růst a jednota
- Odpuštění
- Obnova jednoty
- Podněty k zamyšlení

NE 2. prosince – Obnovené přátelství

Ko 4:10.11 „¹⁰Pozdravuje vás můj spoluvězeň Aristarchos a Barnabášův bratranec Marek, o němž jste již dostali pokyny. Až k vám přijde, přijměte ho. ¹¹Také vás zdraví Ježíš zvaný Justus. Jsou to jediní židé, kteří s námi pracují pro království Boží a jsou také mou útěchou.“

Sk 15:36-39 „³⁶Po nějaké době řekl Pavel Barnabášovi: „Navštívme opět naše bratry ve všech městech, kde jsme kázali slovo Páně, a podívejme se, jak se jim daří.“ ³⁷Barnabáš chtěl s sebou vzít také Jana Marka. ³⁸Pavel však nepokládal za správné vzít ho s sebou, poněvadž je opustil v Pamfylii a v práci s nimi nepokračoval. ³⁹Vznikla z toho taková neshoda, že se spolu rozešli: Barnabáš vzal s sebou Marka a plavil se na Kypr.“

Sk 13:13 „Z Páfu se Pavel se svými průvodci plavil do Perge v Pamfylii. Ale Jan se od nich oddělil a vrátil se do Jeruzaléma.“

2Tm 4:11 „Jediný Lukáš je se mnou. Marka vezmi s sebou, bude mi užitečný jako pomocník.“

PO 3. prosince – Nejprve otrok, potom syn

Fm 1:8-11 „⁸Ačkoli bych ti v Kristu mohl směřem nařídít, co máš udělat, ⁹pro lásku raději prosím, já, Pavel, vyslanec a nyní i vězeň Krista Ježíše. ¹⁰Prosím tě za svého syna, kterému jsem dal život ve vězení, Onezima, ¹¹který ti před časem způsobil škodu, ale nyní je tobě i mně k užtku.“

Fm 1:1-7.12-25 „¹Pavel, vězeň Krista Ježíše, a bratr Timoteus Filemonovi, našemu milovanému spolupracovníku, ²sestře Apfii, Archippovi, našemu spolubojovníku, a církvi v tvém domě: ³Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. ⁴Děkuji svému Bohu a stále na tebe pamatuji ve svých modlitbách, ⁵když slyším o tvé víře v Pána Ježíše a o tvé lásce ke všem bratřím. ⁶Prosím za tebe, aby se tvá účast na společné víře projevila tím, že rozpoznáš, co dobrého můžeme učinit pro Krista. ⁷Tvá láska mi přinesla velkou radost a povzbuzení, protože jsi potěšil srdce věřících, bratře. ... ¹²Posílám ti ho zpět, je mi drahý jako mé vlastní srdce.“

¹³Chtěl jsem si ho ponechat u sebe, aby mi ve vězení, kde jsem pro evangelium, sloužil místo tebe, ¹⁴avšak bez tvého souhlasu jsem nechtěl nic udělat, aby tvá dobrota nebyla jakoby vynucená, nýbrž aby byla dobrovolná. ¹⁵Snad proto byl na čas od tebe odloučen, abys ho měl navěky – ¹⁶ne už jako otroka, nýbrž mnohem více než otroka: jako milovaného bratra. Když se jím stal mně, oč více jím bude tobě před lidmi i před Pánem. ¹⁷Jsm-li tedy spolu spojeni, přijmi ho k sobě jako mne. ¹⁸Jestliže ti způsobil nějakou škodu nebo je ti něco dlužen, připiš to na můj účet. ¹⁹Já, Pavel, píšu vlastní rukou: já to nahradím. Abych ti neřekl, že mi dlužíš i sám sebe. ²⁰Ano, bratře, udělej mi tu radost v Pánu. Potěš mé srdce v Kristu. ²¹Píšu ti v důvěře ve tvou poslušnost a vím, že uděláš víc, než říkám. ²²Zároveň mi také připrav ubytování, neboť doufám, že vám budu pro vaše modlitby darován. ²³Pozdravuje tě Epafras, můj spoluvězeň v Kristu Ježíši, ²⁴Marek, Aristarchos, Démas a Lukáš, moji spolupracovníci. ²⁵Milost Pána Ježíše Krista buď s vámi.“

Ga 3:28 „Není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou. Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši.“

Ko 3:11 „Potom už není Řek a Žid, obřezaný a neobřezaný, barbar, divoch, otrok a svobodný – ale všechno a ve všech Kristus.“

Ko 4:9 „Posílám s ním i Onezima, věrného a milovaného bratra, vašeho krajana. Oni vám povědí všechno, co se tu děje.“

ÚT 4. prosince – Duchovní růst a jednota

1K 3:4,9-11 „⁴Když se jeden z vás hlásí k Pavlovi a druhý k Apollovi, neznamená to, že jste lidé světa? ... ⁹Jsmе spolupracovníci na Božím díle, a vy jste Boží pole, Boží stavba. ¹⁰Podle milosti Boží, která mi byla dána, jako rozzumný stavitel jsem položil základ a druhý na něm staví. Každý at' dává pozor, jak na něm staví. ¹¹Nikdo totiž nemůže položit jiný základ než ten, který už je položen, a to je Ježíš Kristus.“

1K 3:5-8 „⁵Kdo je vlastně Apollos? A kdo je Pavel? Služebníci, kteří vás přivedli k víře, každý tak, jak mu dal Pán. ⁶Já jsem zasadil, Apollos zaléval, ale Bůh dal vzrůst; ⁷a tak nic neznamená ten, kdo sází, ani kdo zalévá, nýbrž Bůh, který dává vzrůst. ⁸Kdo sází a kdo zalévá, patří k sobě, ale každý podle vlastní práce obdrží svou odměnu.“

1K 12:1-11,18-23 „¹Pokud jde o duchovní dary, bratří, nechtěl bych vás nechat v nevědomosti. ²Pamatujete se, že když jste byli pohané, táhlo vás to neodolatelně k němým modlám. ³Proto vám zdůrazňuji, že žádný, kdo mluví z Ducha Božího, neřekne: „Ježíš buď proklet,“ a že nikdo nemůže říci: „Ježíš je Pán,“ leč v Duchu svatém. ⁴Jsou rozdílná obdarování, ale tentýž Duch; ⁵rozdílné služby, ale tentýž Pán; ⁶a rozdílná působení moci, ale tentýž Bůh, který působí všechno ve všech. ⁷Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu. ⁸Jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti, druhému slovo poznání podle téhož Ducha, ⁹někomu zase víra v témž Duchu, někomu dar uzdravování v jednom a témž Duchu, ¹⁰někomu působení mocných činů, dalšímu zase prorocství, jinému rozlišování duchů, někomu dar mluvit ve vytržení, jinému dar vykládat, co to znamená. ¹¹To všechno působí jeden a týž Duch, který uděluje každému zvláštní dar, jak sám chce. ... ¹⁸Ale Bůh dal tělu údy a každému z nich určil úkol, jak sám chtěl. ¹⁹Kdyby všechno bylo jen jedním údem, kam by se podělo tělo? ²⁰Ve skutečnosti však je mnoho údů, ale jedno tělo. ²¹Oko nemůže říci ruce: „Nepotřebuji tě!“ Ani hlava nemůže říci nohám: „Nepotřebuji vás!“ ²²A právě ty údy těla, které se zdají méně významné, jsou nezbytné, ²³a které pokládáme za méně čestné, těm prokazujeme zvláštní čest, a neslušně slušněji zahalujeme.“

2K 10:12-15 „¹²Neopovažujeme se zařadit mezi ty nebo srovnávat s těmi, kteří doporučují sami sebe: tím, že se měří jen podle sebe a srovnávají sami se sebou, ztrácejí soudnost. ¹³Nechceme si zakládat na díle přesahujícím hranice, které nám vyměřil Bůh, totiž abychom došli až k vám. ¹⁴Nechceme se rozpínat dál, než kam jsme sami došli – vždyť jsme ve své službě evangeliu Kristovu dospěli až k vám. ¹⁵Nezakládáme si na tom, co udělali jiní; máme však naději, že vaše víra bude růst, a tak se hranice nám stanovená rozšíří.“

ST 5. prosince – Oduštění

2K 5:20,21 „²⁰Jsmе tedy posly Kristovými, Bůh vám domlouvá našimi ústy; na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem! ²¹Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti.“

Ř 5:8-11 „⁸Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní. ⁹Tím spíše nyní, když jsme byli ospravedlněni prolitím jeho krve, budeme skrze něho zachráněni od Božího hněvu. ¹⁰Jestliže jsme my, Boží nepřátelé, byli s Bohem smířeni smrtí jeho Syna, tím spíše nás smířené zachrání jeho život. ¹¹A nejen to: chlubíme se dokonce Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista, který nás s ním smířil.“

L 23:31-34 „³¹Neboť děje-li se toto se zeleným stromem, co se stane se suchým?“ ³²Spolu s ním byli vedeni na smrt ještě dva zločinci. ³³Když přišli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali jej i ty zločince, jednoho po jeho pravici a druhého po levici. ³⁴Ježíš řekl: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“ O jeho šaty se rozdělili losem.“

Ef 4:26 „Hněváte-li se, nehrěšte. Nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce.“

Ř 2:4 „Či snad pohrdáš bohatstvím jeho dobroty, shovívavostí a velkomyšlností, a neuvědomuješ si, že dobrotivost Boží tě chce přivést k pokání?“

1J 1:9 „Jestliže vyznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očisťuje nás od každé nepravosti.“

ČT 6. prosince – Obnova jednoty

Mt 18:15-18 „¹⁵Když tvůj bratr zhřeší, jdi a pokárej ho mezi čtyřma očima; dá-li si říci, získal jsi svého bratra. ¹⁶Nedá-li si říci, přiber k sobě ještě jednoho nebo dva, aby „ústy dvou nebo tří svědků byla potvrzena každá výpověď“. ¹⁷Jestliže ani je neuposlechne, oznam to církvi; jestliže však neuposlechne ani církev, at' je ti jako pohan nebo celník. ¹⁸Amen, pravím vám, cokoli odmítnete na zemi, bude odmítnuto v nebi, a cokoli přijmete na zemi, bude přijato v nebi.“